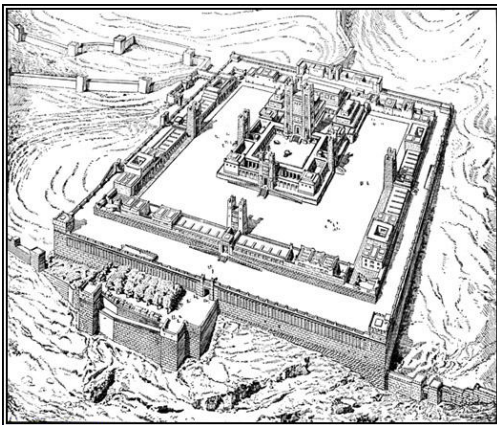


מאורות אל העבר

ג אדר ד' תתקיד |



מאת שארל שיפז - ויקפדיה נחלת הכלל

חנוכת הבית

העוני היה רב, מלכי פרס ביטלו לא פעם את אישור הבנייה, והשכנים העמונים והערבים הפריעו ללא הרף. ובכל זאת, בעידודם של הנביאים חגי, זכריה ומלאכי, ובהובלת יהושע הכהן הגדול וזרובבל מנהיג העם, הושגה המטרה. עשרים ושתיים שנים לאחר הגעתם של שבי ציון הראשונים לירושלים, והנחת אבן הפינה לבית, ביום ג' באדר ד'תתקיד"ד (348 לפני הספירה) נחנך סוף-סוף בית המקדש השני. קרוב לחודש נמשכו החגיגות, ולמרות העוני הרב, הקריבו שבי ציון מאות קורבנות כדי להודות ולהלל. הלוויים והכהנים חולקו למשימותיהם, ועבודת בית המקדש החלה במלוא היקפה. ארבע מאות ועשרים שנה עמד בית המקדש השני על תילו. במשך דורות ארוכים נהרו עולי הרגל לירושלים וזכו להיכנס לחצרותיו. לאחר שחולל בידי חייליו של אנטיוכוס, טוהר המקדש, שופץ ונחנך מחדש בימי החשמונאים. כמה דורות מאוחר יותר, בנה הורדוס את המקדש כמעט מהתחלה, ו"מי שלא ראה בניין הורדוס, לא ראה בניין יפה מימיו". בתשעה באב של שנת 70 לספירה, חרב הבית בידי הרומאים. יהי רצון שיבנה במהרה בימינו.

